

וכל אחד שיך לו תקון לעצמו, ונאמר: אין אדם נוגע במוכן לחברו (יומא לח,א). ובגלל זה: יקרא קן צפור לפניך.

לגרמה, ואתמר אין אדם נוגע במוכן לחברו (יומא לח:). בגין כך: פי יקרא קן צפור לפניך.

וצדיקיא אנון עבדין קנא לשכינתא, ואתמר בהו: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה וגו'. שהנה בזמן שמיצאת קן לעצמה, שם מתחברות גם כל הנשמות⁸⁷ שהולכות אחריה [אחר השכינה]. ואז אף-על-פי שהיא בגלות, קובעת לה מקום [בצדיק]. וזה סוד [הפסוק]: ואחי להם למקדש מעט וגו' [בארצות אשר-באו שם] (יחזקאל יא,טו). ובגדליה בן אחיקם [תיה] כגון זה בזמן שחרב המקדש, קבעה השכינה את עצמה בו. וכיון שנהרג, נאמר: שקולה מיתת צדיקים כשרפת בית אלהינו (ראש השנה יח,ב), שמיד אחרי שנהרג לא מצאה השכינה לעצמה מנוחה,⁸⁸ ורשות נתנה לסטרא אחרא להאחז, והוא סוד: שריפת בית אלהינו ועוד, דכל זמן שהצדיק מצוי בעולם הוא מנחם לה לשכינה בהרבה נחמות. ובזמן שהוא מסתלק, מסתלקת ממנה הנחמה, ונראה לה כאלו אותו היום נחרב בית המקדש.

וצדיקיא אנון עבדין קנא לשכינתא, ואתמר בהו: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה וכו'. דהא בזמנא דמשפחת קנא לגרמה, תמן מתחברן נמי פלהו נשמתין דאזלין אבתרה. וכדין אע"ג דאיהי בגלותא קביעת לה אתר. ורזא דא ואחי להם למקדש מעט וכו' (יחזקאל יא, טז). וגדליה בן אחיקם כגונא דא בזמנא דאתחבר מקדשא, בה קביעת שכינתא גרמה. וכיון דאתקטל, אתמר שקולה מיתת צדיקים כשרפת בית אלהינו (ר"ה יח:). דבזמנא דאתקטיל מיד לא אשפחת שכינתא לגרמה נחא, ורשו אתיהיב לסטרא אחרא לאתאחדא, ורזא דא שרפת בית אלהינו. ועוד, דעד דצדיק אשתכח בעלמא איהו מנחם לה לשכינתא בכמה נחמתא. ובזמנא דאיהו אסתלק, אסתלק מנה נחמתא, ואתחזי לה כאלו ההוא יומא אתחבר מקדשא.

אבל יקרא קן צפור לפניך בדרך, בגלותא, ברזא דמשיחין אתמר. בכל עין דא משיח בן יוסף. או על הארץ דא משיח בן דוד. אפרוחים אליו מארי

אבל יקרא קן צפור לפניך בדרך, בגלותא, ברזא דמשיחין אתמר. בכל עין דא משיח בן יוסף. או על הארץ דא משיח בן דוד. אפרוחים אליו מארי

87. עי' ת"ז שם.

88. עי' גנוזי רמח"ל עמ' קנא, מסילת ישרים, פרק כ'.